

затъ гола хвалба — знай си, ще отговаряшъ съ главата си. Хайде, покажи да видимъ, какво можешъ!

Свѣтнаха очитѣ на Петкана отъ радостъ. Смъкна той козяка отъ рамото си и го простна на земята. И изведнѣжъ отъ всички страни на небето се зададоха тежки дъждовни облаци. Засвѣтка, загърмѣ и дъждъ като изъ ведро заплющѣ по прозорцитѣ на двореца.

— Е, добре де, — рече царьтъ, — ами ако все така вали, царството ми ще загине вмѣсто отъ суша — отъ наводнение!

Вдигна Петканъ козяка отъ земята, и додето царьтъ успѣе да погледне презъ прозорцитѣ, дъждътъ спрѣ.

Очуди се царьтъ, зарадваха се пратеницитѣ, грѣйна отъ щастие лицето на Хубавка.

— Да почваме сватбата, нѣма защо повече да губимъ време! — реши най-после царьтъ и благослови младия наследникъ на престола си.

А въ това време Орисницата варѣше треви и мърморѣше:

— Каквото е писано, — ще стане, каквото е станало, — писано е било!

Николай Т. Фолъ

БАБА ЖАБА

Разсърди се баба жаба,
Нито кряка, нито вряка,
Че ѝ щърка не остави
Нито жабче въ жабурняка...

Налапа ѝ всички внуци,
Всички внуци и правнуци,
Самъ самичка въ жабурняка
Тя остана кривокрака.

Затова е толкозъ тихо
Тая пролѣтъ въ жабурняка;
Баба жаба въ скръбъ живѣе
Нито вряка, нито пѣе...

Веса Паспалеева